

V. ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

УДК 657.05:007

С. В. Свірко, канд. екон. наук, доц.
кафедри обліку в кредитних
і бюджетних організаціях
та економічного аналізу КНЕУ

ЯКІСНА ПІДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТІВ З БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ЯК ОДИН З ЕЛЕМЕНТІВ УСПІШНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Статтю присвячено вивченню питання проблем підготовки вітчизняних спеціалістів — практиків та науковців — з бухгалтерського обліку в цілому та з обліку в бюджетних установах зокрема. Якість навчального процесу, ступінь освоєння навчального матеріалу студентами та реалізація останнього в процесі виробничої практики в часовому вимірі сьогодення, впливатиме на майбутній стан бухгалтерського обліку та його організації. На основі аналізу вітчизняної і закордонної науково-педагогічної думки, автором запропоновані до розгляду розроблені пропозиції по удосконаленню процесу підготовки майбутніх обліковців.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: бухгалтерський облік, підготовка, освіта, бухгалтер.

Нинішній етап розвитку бухгалтерського обліку в Україні має характерну ознаку гармонізації, що втілилась у концепції побудови нової вітчизняної облікової системи на засадах наближення до світової теорії та практики. Провідні методологи України проводять значну роботу по вирішенню поставлених завдань, але кінцева їх реалізація безперечно залежить від практичного їх опрацювання та втілення молодими спеціалістами-обліковцями, які завтра, покинувши стіни вищих навчальних закладів, почнуть свій трудовий шлях на підприємствах, в установах і організаціях, в містах і селах України. Рівень та якість підготовки останніх безпосередньо впливатиме на успішність процедур організаційного напрямку щодо бухгалтерського обліку, а отже і на якість відтворення самої облікової системи як на мікро-, так і на макро-рівні економічної моделі України. Зауважимо, що процес сучасної підготовки спеціалістів з бухгалтерського обліку відбувається

на фоні інтегрування України в загальний європейський освітнянський простір з одного боку, а з іншого — ретельного вивчення для подальшого опрацювання та застосування не тільки світових методологічних та методичних облікових надбань, а й міжнародного досвіду щодо підготовки професіональних бухгалтерів. Хоча означені питання постали перед науково-викладацьким складом ще 5 років тому, дискусія з приводу необхідності такого впровадження в цілому, та кількісно — якісного його ступеню зокрема розгорнулась на сторінках періодичних видань рік тільки у 2004 р. У дискусії прийняли активну участь найвідоміші українські вчені — економісти, а саме: В. В. Сопко, В. Г. Швець, Є. В. Мних, Ф. Ф. Бутинець, Л. М. Кіндрацька, В. Труш, З. В. Гуцайлюк, Ю. А. Кузьмінський, Л. Нападовська, які довгими роками науково-педагогічної праці довели свій високий професійний рівень і в якості науковці, і в якості викладачів. На обговорення широкої аудиторії були винесені наступні питання:

- внесення коректив до назви спеціальності «облік і аудит»; перегляд системи професійної освіти та науки щодо бухгалтерського обліку з чітким виокремленням трьох ступіней: професійно-технічна школа (рівні — кваліфікований робітник, молодший спеціаліст), професійна вища школа (рівні — бакалавр, спеціаліст (фахівець)), наука фахового напрямку (рівні — кандидат наук (магістр), доктор наук); побудови навчального процесу в розрізі складу навчальних дисциплін та процедур, їх обсягу та послідовності вивчення та виконання останніх (Сопко В. В. Болонський процес: питання вищої освіти і науки за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит»// Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 6, 7, 9, 10);

- стандартизації вищої освіти в Україні (Швець В. Г. Стандартизація бухгалтерської освіти в Україні: організація та методика здійснення // Бухгалтерський облік і аудит. — 2003. — № 5);

- підвищення стандартів національної освіти спеціалістів з обліку і аудиту через покращення якості науково-методичної роботи викладачів, упорядкування навчальних планів та складу навчальних дисциплін, перегляду змістовного навантаження навчальних дисциплін на предмет їх штучності та практичного застосування отриманих знань; якості впровадження нових форм і методів навчання завдяки підвищенню професійного рівня викладацького складу; розробки механізму працевлаштування спеціалістів, «реанімація» якого можлива через систему замовлень працедавців або ж на основі принципу вільної конкуренції; якості комерційної сертифікації спеціалістів з обліку і аудиту (Мних Є. В.

Проблеми професійної підготовки спеціалістів з обліку і аудиту в умовах інтеграції європейської освіти // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 5; Мних Є. В. До питання трансформації системи підготовки фахівців з обліку та аудиту. — 2004. — № 10);

- необхідності ретельного наукового обґрунтування новоутворення або ліквідації спеціальностей, навчальних планів та програм, скорочення або збільшення годин аудиторного навчання; шляхів переходу вищих навчальних закладів до дворівневої системи підготовки кадрів як різновиду багаторівневої структури (Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерська освіта і Болонський процес: уніфікація чи гармонізація // День. — 2005. — № 154);

- коректного формулювання назв навчальних дисциплін відповідно до їх змістовного навантаження та теоретико-методологічного трактування; підвищення якості знань за загальним базовим курсом дисциплін перших років навчання; вірного визначення терміну викладання тих чи інших навчальних курсів у загальній регламентній схемі навчального плану; оптимізації змістовного навантаження дисциплін та їх обсягу в часі і просторі; удосконалення системи поточного та підсумкового контролю (Кузьмінський Ю. А., Мельничук М. Є. Болонський процес: удосконалення викладання бухгалтерського обліку для економістів та правознавців у вищих навчальних закладах // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 8);

- удосконалення методики та організації підготовки бухгалтерів за окремими освітньо-кваліфікаційними рівнями; підвищення вимог та контролю якості підготовки спеціалістів; удосконалення навчальних планів і навчальних програм; оптимізації кількості дисциплін базового та нормативного циклу; методологічної невизначеності в навчальному плані переліку дисциплін облікового циклу (Гуцайлюк З. В. Ще раз про вдосконалення викладання бухгалтерського обліку в контексті Болонського процесу // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 10);

Автор у даній статті робить спробу продовжити дану дискусію через висвітлення вищевказаних факторних позицій, їх аналіз та розробку пропозицій щодо урахування при реформуванні системи підготовки облікових кадрів в Україні.

Процеси гармонізації сучасного суспільства мають прояви в різних сферах людської діяльності, у тому числі й освітній галузі. Яскравим прикладом таких кроків виступає Болонська декларація, яка являє собою документ, що визначає стратегію формування єдиного європейського освітнього простору. Звертаючись до

хронології утворення останнього документа, згадаймо, що 19 червня 1999 р. європейськими міністрами освіти Німеччини, Франції, Великобританії та Італії була зроблена Спільна заява «Зона європейської вищої освіти», яка надалі отримала назву Болонської декларації [1]. Зазначене звернення упродовж наступних чотирьох років підтримали більше тридцяти країн, приєднавшись таким чином до Болонського клубу [2], до складу якого на сьогоднішній день входять майже всі країни Західної Європи, Туреччина, Кіпр, Мальта, Латвія, Литва, Естонія, Росія, Андора, Боснія та Герцеговина, Сербія, Чорногорія, Македонія і Ватикан. Основна мета Болонської конвенції уособлена у назві вказаного вище звернення; для вирішення останньої вищевказаним документом передбачено вирішення таких поодиноких завдань «для просування європейської системи вищої освіти цілим світом» [3]:

- прийняття системи легко зрозумілих і сумірних ступенів, зокрема, через упровадження додатка до диплома для забезпечення можливості працевлаштування європейських громадян і підвищення міжнародної конкурентоздатності європейської системи вищої освіти;

- прийняття системи, що заснована на двох основних циклах — двоступеневого та післяступеневого. (Доступ до другого циклу буде вимагати успішного завершення першого циклу навчання тривалістю не менше трьох років, за результатами якого присуджується ступінь бакалавра, який має бути затребуваним на європейському ринку праці як кваліфікація відповідного рівня. Другий цикл спрямований на отримання ступеня магістра і/або доктора, як це прийнято в багатьох європейських країнах.);

- впровадження системи кредитів за типом ECTS — європейської системи перезарахування залікових одиниць трудомісткості, як належного засобу підтримки великомасштабної студентської мобільності. Кредити можуть бути отримані також і в рамках освіти, що не є ще вищою, залучаючи громадян європейської співдружності до навчання протягом усього життя, якщо вони визнаються зацікавленими приймаючими університетами;

- сприяння мобільності суб'єктів освітнього сектора шляхом подолання перешкод до ефективного здійснення вільного пересування, для чого: студентам повинен бути забезпечений доступ до можливості одержання освіти і практичної підготовки, а також до супутніх послуг; а викладачам, дослідникам і адміністративному персоналові в свою чергу повинні бути забезпечені визнання і зарахування часу, витраченого на провадження досліджень, викладання та стажування в європейському

регіоні, без нанесення збитку їх правам, установленим відповідним законодавством;

- сприяння європейському співробітництву в забезпеченні якості освіти для розробки сумірних критеріїв і методологій;

- сприяння розвитку необхідним європейським поглядам у вищій освіті, особливо щодо розвитку навчальних планів, міжінституційного співробітництва, схем мобільності, спільних програм навчання, практичної підготовки й провадження наукових досліджень;

Відмітимо, що модернізація вітчизняної освітницької галузі передбачає поступове наближення вітчизняних стандартів підготовки в межах середньої та вищої освіти до запропонованих європейським співтовариством. Таке концептуальне направлення реформ продиктоване загальною метою вітчизняної освіти, а саме: приєднання України до Болонської конвенції, питання про можливість якого буде розглянуто найближчим часом [4].

На сьогоднішній день, у межах вищої школи України провідними методологами освітньої галузі розроблено і запроваджено механізм дворівневої підготовки спеціалістів із присудженням ступенів «бакалавра» та «магістра» у відповідній послідовності, переглянуто та сформовано принципово нові навчальні плани та програми, розроблено та запропоновано до використання значний інструментарій сучасних активних методів підготовки та самопідготовки студентів. Означені процедури здійснено в умовах ретельного вивчення методик та практичного досвіду освітніх галузей європейських розвинутих країн. Утім, на думку автора до визначення основних напрямів процесу реформування слід залучати не тільки освітянських спеціалістів, але й спеціалістів відповідної галузевої належності. Показним у цій площині вбачається досвід щодо такого напрямку підготовки спеціалістів з економіки як бухгалтер. Заснована у 1977 р. Міжнародна федерація бухгалтерів (IFAC), яка об'єднує у своєму складі 156 національних бухгалтерських організацій з 114 країн світу, об'єднуючи таким чином більш ніж 2,4 мільйонів професійних бухгалтерів [5], розробила сім міжнародних стандартів (International Education Standarts for Professional Accountants). До їх складу увійшли наступні стандарти:

- IES 1 «Вихідні вимоги до програми професійної бухгалтерської освіти»;

- IES 2 «Зміст програм професійної освіти»;

- IES 3 «Професійні навички»;

- IES 4 «Професійні цінності та етика»;

- IES 5 «Вимоги до практичної підготовки»;

- IES 6 «Оцінка професійних здібностей та компетенцій»;
- IES 7 «Система безперервної професійної освіти».

Розуміючи складність досягнення абсолютної уніфікації підготовки професійних бухгалтерів на світовому рівні в умовах існування традиційних національних особливостей підготовки останніх, МФБ намагалась шляхом розробки та впровадження означених стандартів реалізувати такі загальні ідеї: освітні та професійні знання; практичний досвід; система перманентного та безперервного у часі оновлення знань та навичок. Цікавим та показовим до вивчення є запропонований перелік рекомендованих вищевказаною організацією навчальних предметів, а саме:

Модуль 1. Бухгалтерський облік, фінанси та кореспондуючі з ними знання.

1. Фінансовий облік та звітність.
2. Управлінський облік та контроль.
3. Оподаткування.
4. Правове забезпечення підприємницької діяльності.
5. Аудит.
6. Фінанси та фінансовий менеджмент.
7. Професійні цінності та етика.

Модуль 2. Організація та ведення бізнесу.

1. Економіка.
2. Бізнес-середовище.
3. Управління корпорацією.
4. Етика бізнес-відносин.
5. Фінансові ринки.
6. Кількісні методи.
7. Біхевіористичні аспекти діяльності фірми.
8. Стратегічні рішення в системі менеджменту.
9. Маркетинг.
10. Міжнародний бізнес і проблеми глобалізації.

Модуль 3. Інформаційні технології.

1. Основи інформаційних технологій.
2. Інформаційні технології контролю професійних знань.
3. Інформаційні технології контролю професійної компетентності.
4. Інформаційні технології контролю компетентності спеціалістів як користувачів бухгалтерської інформації.
5. Участь та роль окремих груп спеціалістів в розробці інформаційних технологій

Аналіз побудови поданого переліку вказує на чітку направленість запропонованих навчальних дисциплін у поодинокому роз-

гляді та в відповідних групуваннях в цілому на задоволення практичних потреб сучасних розвинутих економічних систем світу. А це у свою чергу свідчить на користь тісної співпраці професійних методологів-освітян та практиків-галузевиків при вирішенні питань формування змістовного наповнення освітніх програм підготовки фахівців.

Важливим моментом питання підготовки спеціалістів з бухгалтерського обліку є існуюча кількісна невідповідність фактичного та необхідного співвідношення в розрізі спеціалізацій. Фактична внутрішня структура свідчить про значне необґрунтоване перевалювання у загальній сукупності студентів майбутніх фахівців з обліку підприємницької діяльності. До речі, саме така позиція призвела до «перевиробництва» в цілому економічних кадрів по країні [16, с. 40], і зокрема, облікових спеціалістів за вищевказаною спеціалізацією. Об'єктивні ж реалії сьогодення, як то віковий склад бухгалтерських служб відповідних суб'єктів господарювання та значний попит на ринку праці, свідчать про необхідність зміщення кількісних акцентів в бік спеціалізації бюджетного обліку. Означену проблему має вирішити перегляд позицій при формування державного замовлення на підготовку спеціалістів з бухгалтерського обліку в розрізі спеціалізацій та випрацювання Міністерством освіти та науки методичних підходів до визначення потреби щодо відповідних спеціальностей та спеціалізацій в їх межах.

Розглядаючи питання підготовки наукових кадрів у площині загальної системи підготовки кадрів за відповідним напрямком слід вказати, що за статистичними даними, опрацьованими автором щодо закінчених дисертаційних досліджень за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» упродовж періоду 1991—2003 рр. визначився такий числовий ряд: 1991 р. — 3; 1992 р. — 3; 1993 р. — 9; 1994 р. — 3; 1995 р. — 15; 1996 р. — 18; 1997 р. — 24; 1998 р. — 24; 1999 р. — 32; 2000 р. — 32; 2001 р. — 42; 2002 р. — 58; 2003 р. — 36; 2004 р. — 38. Однак, незважаючи на досить оптимістичні показники кількісного характеру, слід відмітити маловтішну тенденцію у структурному змісті в площині наявних спеціалізацій підготовки відповідно до традиційної галузевої належності. Так, серед більш ніж трьохсот робіт, розгляду питань бюджетного обліку, контролю та аналізу, присвячено 8 робіт на здобуття вченого ступеня кандидата економічних наук (табл. 1) і жодної на здобуття вченого ступеня доктора економічних наук.

Таблиця 1

**ПЕРЕЛІК ЗАХИЩЕНИХ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ ТА УКРАЇНСЬКОЇ РСР КАНДИДАТСЬКИХ ДИСЕРТАЦІЙ
ЗА УМОВНОЮ СПЕЦІАЛІЗАЦІЄЮ «БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, КОНТРОЛЬ І АНАЛІЗ В БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВАХ»**

№	Автор	Назва дисертаційного дослідження	Рік захисту	Установа, в якій проходила підготовка дисертанта
1	Ткаченко І. Т.	Усовершенствование анализа финансово-хозяйственной деятельности санаторно-курортных учреждений отрасли	1982	КИНГ
2	Кіндрацька Л. М.	Учет расходов и калькулирование услуг бюджетных учреждений в новых условиях хозяйствования (на примере учреждений состоящих на местных бюджетах)	1990	КИНГ
3	Матвій М. Я.	Облік виробничих витрат на освітні послуги: методологія і методика (на прикладі вищих навчальних закладів міністерства освіти України)	1997	ТАНГ
4	Свірко С. В.	Облік витрат і калькулювання послуг установ соціально-культурного комплексу (на прикладі вищих навчальних закладів)	1998	КНЕУ
5	Шуляк О. І.	Облік витрат і калькулювання послуг медичних установ (на прикладі державних медичних закладів м. Києва)	2000	КНЕУ
6	Писаренко Т. М.	Облік, аналіз і контроль ефективності використання фінансових ресурсів у бюджетних установах (на матеріалах установ охорони здоров'я Волинської області)	2001	ТАНГ
7	Мачуга Н. З.	Облік і контроль господарської діяльності в державних медичних закладах: проблеми методики та організації	2001	ЛКА
8	Канева Т. В.	Облік доходів і видатків спеціального фонду бюджетних установ	2002	КНТЕУ
9	Любченко А. М.	Методика і організація контролю в бюджетних установах	2002	ЛКА
10	Сушко Н. І.	Реформування бухгалтерського обліку виконання державного бюджету	2003	КНТЕУ
11	Чередніченко Т. В.	Аналіз фінансово-господарської діяльності бюджетних установ	2003	КНЕУ
12	Коваль П. Ф.	Облік і контроль діяльності підсобних сільськогосподарських господарств бюджетних установ	2003	НАУ

Як бачимо, питома вага останніх у загальній кількості дисертаційних досліджень за спеціальністю 08.06.04 (до 1994 року 08.00.12) складає 2,7 %, що свідчить про те, що базові вищі навчальні та наукові заклади, які здійснюють підготовку аспірантів, не надають належної уваги тематиці за означеним напрямком. Проте, десять закінчених дисертаційних досліджень упродовж семи років (1997—2003 рр.) проти двох — на протязі дев'яти років (1982—1990 рр.) безумовно свідчить про позитивну тенденцію, що склалася. Зважаючи на значну кількість бюджетних установ в Україні, вагомі зміни що відбулися в фінансово-господарському житті останніх суб'єктів господарювання, а також загальну програму реформування вітчизняної облікової системи, за якою передбачено розробка та перехід бюджетних установ на національні положення (стандарты) бухгалтерського обліку, вищевказана комплексна підсистема потребує подальшого опрацювання з метою удосконалення та гармонізації до міжнародної практики. І в першу чергу, мобілізувати свої внутрішні ресурси щодо вищевказаного напрямку діяльності — підготовки молодих науковців за означеною спеціалізацією, мають головні базові установи — Київський національний економічний університет та Тернопільська академія народного господарства, які традиційно «тримали пальму першості» відносно проведення науково-дослідної роботи за спеціалізацією «Бухгалтерський облік, контроль і аналіз в бюджетних установах» зокрема, та за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» в цілому. Для забезпечення вирішення цього питання необхідно проводити ретельну селекційну роботу серед студентства на рівні бакалаврської підготовки, з орієнтацією відібраних слухачів навчальної дисципліни «Бухгалтерський облік в бюджетних установах» на початок наукової роботи вже на четвертому курсі, яка має бути реалізована у формі участі останніх у наукових студентських конференціях, підготовці наукових доповідей до практичних занять, написанні наукових статей з подальшою їх публікацією в фахових виданнях, перекладі іноземної літератури за тематикою дослідження. Зазначена рання «профільна» орієнтація дасть змогу майбутнім дисертантам ретельніше вивчити умовний об'єкт дослідження, а отже в кінцевому результаті з великою ймовірністю закінчити якісне наукове дослідження.

Освітлені автором в даній статті питання дають змогу доповнити коло вищевказаних проблем-завдань до вирішення наступними позиціями: в умовах чітко визначених пріоритетів розвитку освітньої галузі України вимоги Болонської декларації мають

стати досить чітким контуром поля професійної підготовки кадрів; організаційні процедури щодо формування змістовного наповнення освітніх програм підготовки фахівців в цілому, та з обліку зокрема повинні передбачати тісну співпрацю професійних методологів-освітян та практиків-галузевиків; для запобігання перевиробництва кадрів, а отже і неефективного використання коштів бюджету, потребують перегляду підходи до формування державного замовлення з одночасним випрацюванням методик визначення оптимальної структури в межах спеціальностей та спеціалізацій: так, на думку автора, ситуацію на ринку праці облікових працівників на користь позитиву має змінити структурне зрушення в загальній кількості майбутніх фахівців в бік спеціалістів з бюджетного обліку; підготовка наукових кадрів як з обліку, аналізу та аудиту так і з інших наукових спеціалізацій, має бути чітко організована на всіх рівнях управління, при цьому важливого значення набуває період навчання потенційних науковців у вищих навчальних закладах як етап, що передусе проведенню наукових досліджень і виступає запорукою якості проведення останніх. Наприкінці слід зазначити, що вирішення озвучених в статті питань якісної підготовки обліковців підніме на новий професійний рівень процес організації бухгалтерського обліку, що, в свою чергу, призведе до підвищення ефективності усієї системи бухгалтерського обліку.

Література

1. <http://www.mon.gov.ua/education/higher/bolon/8>
2. http://www.novsu.ac.ru/prensa.php3?smi=novuniver@doc=stat;2003_11_01_boldek
3. http://mr.ru/numbers/729/article_21137.htm
4. <http://www.for-ua.com/interview/2003/11/25/090604.html>
5. <http://www.bdc.ru/mcfo/mcfo2-04-1.shtml>
6. *Сопко В. В.* Болонський процес: питання вищої освіти і науки за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит» // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 6. — С. 25—30.
7. *Сопко В. В.* Болонський процес: питання вищої освіти і науки за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит» // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 7. — С. 31—37.
8. *Сопко В. В.* Болонський процес: питання вищої освіти і науки за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит» // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 9. — С. 26—28.
9. *Сопко В. В.* Болонський процес: питання вищої освіти і науки за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит» // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 10. — С. 22—30.

10. Швець В. Г. Стандартизація бухгалтерської освіти в Україні: організація та методика здійснення // Бухгалтерський облік і аудит. — 2003. — № 5. — С. 21—31.

11. Мних Є. В. Проблеми професійної підготовки спеціалістів з обліку і аудиту в умовах інтеграції європейської освіти // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 5. — С. 25—27.

12. Мних Є. В. До питання трансформації системи підготовки фахівців з обліку та аудиту // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 10. — С. 33—34.

13. Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерська освіта і Болонський процес: уніфікація чи гармонізація // День. — 2005. — № 154. — С. 1—3.

14. Кузьмінський Ю. А., Мельничук М. Є. Болонський процес: удосконалення викладання бухгалтерського обліку для економістів та правознавців у вищих навчальних закладах // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 8. — С. 37—40.

15. Гуцайлюк З. В. Ще раз про вдосконалення викладання бухгалтерського обліку в контексті болонського процесу // Бухгалтерський облік і аудит. — 2004. — № 10. — С. 31—32.

16. Економистов слишком много // Корреспондент. — 2005. — № 42(18). — С. 40.

Стаття надійшла до редакції 23.01.2006

УДК 657

В. Є. Шевчук, здобувач
Криворізького економічного
інституту КНЕУ

ОЦІНКА ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ПОТОЧНОЇ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ І СТВОРЕННЯ РЕЗЕРВУ СУМНІВНИХ БОРГІВ ЗА МІЖНАРОДНИМИ ТА НАЦІОНАЛЬНИМИ СТАНДАРТАМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Мета, розглянутих в даній статті питань, полягає у визначенні місця обліку розрахунків по товарним операціям в системі управління підприємством.

Автором розкрито поняття дебіторської заборгованості. Оцінка та класифікація дебіторської заборгованості, а також порядок створення резерву сумнівних боргів розглядалися відповідно за міжнародними стандартами бухгалтерського обліку.

Представлено пропозиції щодо деталізації відображення інформації про стан дебіторської заборгованості в формах фінансової звітності. Відмічено, що дебіторська заборгованість повинна відповідати реальному стану інформації про розрахунки підприємства з дебіторами.